

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Replica Ioan. Eckii Adversvs Scripta secunda Buceri
apostatæ super actis Ratisponæ**

Eck, Johannes

Ingolstadii, 1543

VD16 E 416

Eckivs abijt Friburgo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30106

autem me obseruauerit vniuersitas magistrorum vtriusq; contubernij, & nobiles Iureconsulti, ac studiosa iuuentus, ex eo manifeste apparuit, quod abituro Eckio tot carmina vndiq; spargebantur & affigebantur in laudē Eckij, in quibus aliqui seniores studij clamabāt se læsos, vt magnas si ipsi pararent turbas, fulmina etiam excommunicatio- nis iaculantes. Autores carminum fuerunt, Vuolfgangus Capito, Vrbanus Regius, Ioan. Guida, Albenbergius, Gersuafius, & alij anomij. Aliud signum, q̄ tanta caterua Eckii abeuntem comitata est vsq; in Vualdkirchen. Comes, doctor, canonici, magistri, nobiles, & scholastici, vt antea in Friburgensi gymnasio nunq̄ fuerit visum, & plures erant, q̄ lachrymas continere non potuerunt Eckio valedicentes.

Hactenus de pueritia & adolescentia Eckij, vsq; quo mi grauit Ingolstadium. Nā ipso die natali meo, dū iā vice-
 2570
 Lector Ingolstadtij.
 mum quartum annū perficerem, & ingrederer 25. primam
 meā lectionem Theologicam incepti, in qua iam vsq; in tri-
 cesimum tertium annū perseuero. Et habeo quidē deo gras-
 tias, q̄d pro immensa pietate sua hunc animum studiosq; ha-
 ctenus ex mera gratia sua in me conseruauit, vt non minos
 ri alacritate lectione librorū delecter, q̄ ante quadraginta
 annos. Agnosco illud esse donum dei, sicut & Caleb robur
 corporis sui. Et quis iam emeritus habendus essem, qui Fri-
 burgi & hic 34. annos publice legēdo Theologiam fuerim
 7570
 Iosua. 74
 C. de profes-
 siff. qui in
 urbe, li. 28
 professus, & diuus Imp. Iuris peritos, qui 20. annos professi
 sunt digne in vrbe Constantinopolitana, ea dignitate ho-
 norandos decreuit, sicut vicarios, ego aliud non cupio, nec
 aliud per dies vitæ meæ q̄sui, nisi viuere in gymnasio litera-
 rio & mori. Dum erā in biuio Pythagorico, potuissem iuris
 ciuilibis prudētiam sectari, in qua adeo sub Zasio profecerā,
 vt collegiū Iureconsultorū, non minus beneuole mihi infi-
 gnia doctorea dedisset, quā fecerunt Theologi. Nouit hoc
 vir integer & doctus Hieronymus Vchus, tūc Symathites,

○ in tamen

ECKIUS QUANDO PECCAT, POENITET.

tamen ante me doctor promotus. Potuissem in Canonicatu residere ecclesie cathedralis, Coloniae, Leodij, Augustae, Constantiae & Ratisponae, vltro recusavi: potui apud plures episcopos esse suffraganeus, nolui, sed malui perpetuo humilem vitam laboriose agere in Academicis, quam vacare ocio in magnis ecclesijs. Hanc partem mihi elegi, etiam si minus lucrosam, quam invidit mihi Bucer, ut apertissime mentiat, me ambitionis accusans & auaritia. Quod si huiusmodi occasio foret oblata Bucero, quam prompte acceptasset, quam ego renui.

Quarta ratio excommunicationis eliditur.

Novus Lucifer ascendit in caelum, & dei auctoritatem sibi usurpat Bucer, ostendens se tanquam sit deus. De quibus omnibus, inquit, Eckius non poenituit. Ita scrutator cordium 1. Thes. 2 & renum alienum servum iudicat Bucer. Deus novit quomodo agamus poenitentiam. Quod ad externa attinet, rationem facio peccatorum, iuxta sanctae matris ecclesiae iussum, & quoties sacra facio, sacerdotis absolutione obtenta, vim clavis ecclesiae a Christo datarum venerabundus suspicio. Bucerus autem & suus patriarcha Ludder a XX. annis nunquam confessionem fecerunt, nunquam a sacerdote absolutionem in forma ecclesiae consueta acceperunt. Unde mera est sycophantia Buceri, quod me onerat, quia non poenituerim, ut omnes viri boni & integri ac sinceri vident & cognoscunt.

Sexti & septimi criminis dilutio.

Sexto calumniatur Bucer, quia tractum divina vane & fastuliterat hic quoque mentitur: Puer in artibus dixissem ei, supponit pro proferente, quod se remittit ad Theologos Vuormaciae & praesidentes Ratisponae. Respondeo per verbum, non credo. Si intelligit illos praesentes sectarios, nego eos fuisse praesidentes. Mentitur me solum quaerere vanam gloriam. Superius diximus quid ipsi quaerant, lupas suas, census & opus ecclesiae, reliqua dabit evangelium. Imponit mihi, quod velim videri magnus disputator. Tantum disputator esse

esse scitis contra vos hæreticos, vt dū recolitis Eckij disputationē, frigidus & currat circū p̄cordia sanguis. Scis Lutherū exprobrasse Carlstadio Orlamūdi, q̄ ausus fuit mecū disputare. Grauari niteris famam meā, q̄a in vtranq; partē disputē. Hoc feci iuuenis in opiniosis materijs exercitiū gratia, vt nouit tuus Zellius, cuius frater me plus quinquaginta aureis decepit, hui q̄ euangelice: Mane defendi affirmatiuā oīm p̄blemātū, pomeridie negatiuā antiquorū & Neotericoꝝ defendēs sentētias, q̄ palā vos argui ignorantie in colloquio, q̄a sophismata lib. art. 5. nesciebatis diluere. Recte feci, neq; p̄dest causæ vr̄æ, si aliq; infirma argumēta attulerūt. Robertus Holcot, Arimin, & Camerac solūnt argumēta Anselmi cōtra insipientē, q̄ dixit in corde suo nō est deus. Hoc tñ nō p̄dest insipienti. Sic rationes Richardi de S. Victore p̄ trinitate p̄sonarū cōtra phōs & Iudæos soluunt per Marfil, & alios. Scotus adfert rationes p̄ duab; p̄ductionibus ad intra, quas reijciūt recētiores, nihil tñ p̄derit hoc Iudæis & phīs. Sic causæ vestræ nihil patrocinatur, si ego potui infringere rationē cōtra vos inductam, & vos nō poteratis. Hæc est vera causa, cur exemistis articulum quintum e libro, & alium macriorem substituisistis. Non em̄ fecistis contemplatione mei, sed quia non poteratis respondere.

In hoc q̄q; criminari Eckiū, q̄a manifestos abusus sedis apost. defendat, sed est mera calūnia. Nullos abusus vr̄q; defendi, sed honorē & dignitatē sed. apost. ac Romanæ ecclesie suspicio & veneror. Scio, quod q̄ non obedit ei, est filius Beelial, & q̄ nō habet partē cū sede apost. cū cathedra Petri, nō habet partē cum Ch̄ro, cuius pontifex est vicarius in terris.

His satis factum arbitror omnibus p̄ijs ac honestis, quos precor, beneuolenter hanc meam expurgationem suscipiant, & me liberum existiment à criminibus, quæ Bucer apostata mendaciter ex inuidia & rancore imposuit.

SOLI DEO GLORIA.

Ingoldstadij excudebat Alexander V veissenhorn.

Ansel.

Rich. de
S. Victore

Scotus.